

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul

APARE SĂPTĂMÂN

2 ex. (Of.)

Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Sibiu rîniunile
iarului Telegraful
Mitropoliei Nr. 45

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni
125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. —
Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază,

un șir petit 6
de mai m

Str. Șaguna 8

Pregătire sufletească

Lumea trăește de-o jumătate de an într-o neîncetată încordare sufletească, față de amenințarea războiului ce stă să se deslănțuiască în fiecare zi. Toate neamurile se pregătesc în vederea crâncenei înclăștări, unele pentru a cuceri, altele pentru a apăra ceea ce au. Concentrările și manevrele au devenit un fapt continuu. Toți stau gata în preajma hotarelor.

Trăim într-o pace, care nu mai e pace, fără a fi încă războiu, trăim, cum se zice, într-o pace-războiu sau într'un războiu alb.

Țara noastră, care n'are nici o tendință de cuceriri și nu stăpânește nici o palmă de pământ care nu i-ar aparține după cea mai sfântă dreptate, a trebuit să se pregătească și ea, pentru apărarea de poftite fățișe ale unor vecini.

Și suntem nespuși de bucuroși să vedem că s'a făcut foarte mult pentru buna înzestrare a armatei noastre. Cui nu-i tresare inima de mândrie și de încredere când vede lungile coloane de tancuri străbătând șoselele țării, urmate de nesfârșitele camioane cu soldați, când vede trenurile transportând tunuri noi și când aude dela cei ce au fost la concentrare că avem arme din belșug?

Inima noastră românească nu e o inimă crudă, care să găsească o plăcere în vărsarea sângelui omenesc și în sfărâmarea atâtor cămine liniștite, pentru a da dovadă lumii de cine știe ce eroism cuceritor. Dar aceeași inimă românească va face să grăiască înverșunat gurile de tun când va trebui oprit în loc asaltul străinilor aduși de pornirea de-a pustii și neferici căminele noastre.

Cele vreo 6 luni de când trebuie să stea de veghe cu privirea spre hotare, departe de-a obosi această inimă românească, au oțelit-o și au obișnuit-o să gândească cu calm la toate eventualele greutăți și eforturi cărora ar trebui să le facă față.

Pe tot întinsul pământului răsună lozincile și marșurile unui tineret cari dau graiu credinței pentru Țară și Rege. Un neam întreg e în picioare, treaz, dinamizat pentru muncă și luptă.

Neamul se pregătește tot mai mult pentru a trăi zile eroice.

Preoțimea trebuie să fie factorul de frunte în această răscolire de energii, în această înălțare a sufletului la nivelul unor vremi cari nu mai permit o viață de toropeală, de cenușie scurgere prin zile.

Numai preoțimea poate da adâncire și strălucire transfigurătoare vieții de energie și de luptă a unui neam. Pentru aceasta să nu fie o simplă încordare de vitalitate, o pură manifestare a instinctului de conservare în viața după trup, trebuie să fie pusă pe temelia credinței că nu suntem pe lume, ca neam aparte, numai

pentru a umplea un spațiu și un timp, ci pentru a ne câștiga în acest spațiu și timp o frumusețe spirituală și o vrednicie morală cu care să ne înfățișăm înaintea lui Dumnezeu și cu cari să strălucim în viața cea fără sfârșit.

Noi suntem trimiși în timp de un Domn mai presus de timp. Iar timpul e înșiruire de situații țesute din condiții și probleme în mijlocul cărora suntem aruncați pentru a ne dovedi, în felul cum știm să le corăspundem, cum știm să le valorificăm, vrednicia sau ticăloșia noastră.

Pe noi ne-a trimis Dumnezeu în timpuri deosebit de grele și de complicate. Tocmai de aceea în ele ne putem oțeli într'un mod excepțional, dacă nu ne înfricăm de ele, ci ni le însușim, comportându-ne în mijlocul lor cu vrednicie, cu răbdare, cu eroism, cu tărie de suflet. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae a spus la inaugurarea primei școli de echipieri ai Serviciului Social dela Sibiu, un cuvânt plin de adâncă înțelepciune creștinească: «Dacă Dumnezeu m'ar ridica deasupra timpului acesta și mi-ar arăta toată înșiruirea vremurilor, dându-mi voie să aleg timpul în care vreau să trăiesc, eu l-aș răspunde că aleg timpul în care trăiesc acum de fapt».

Dacă Dumnezeu ne-a așezat în acest timp, pentru care am și fost constituiți fiind determinați de înaintașii noștri, trebuie să ne lipim atât de desăvârșit de el și de problemele lui, de oamenii lui și ai spațiului în care ne aflăm, încât să fim convinși că numai răspunzând nevoilor lui ne putem mântui. Fiecare om se mântuește în locul în care l-a pus Dumnezeu, aplicând acolo porunca dragostei creștine și virtuțile cerute de Dumnezeu. Fără a fi una cu scurgerea timpului — căci omul e un eu mai presus de timp —, fiecare om își are *timpul lui*, de care nu trebuie să fugă, nici în alte părți, nici în izolarea nepăsătoare. Cât de greu ar fi timpul în care trăește cineva, să și-l ia ca pe al său și să răspundă, în sensul virtuților creștine, nevoilor și problemelor lui. Cu cât va răspunde mai din plin, mai cu curaj, mai fără rezervă, acestor probleme, cu atât se va face mai vrednic de mântuire.

Timpul nostru ne cere mare curaj, mare eroism, multă capacitate de muncă și poate multă suferință. Să nu așteptăm ce poate să aducă ziua de mâine, cu teamă. Ci să fim hotărâți să primim, ca din mâna lui Dumnezeu, tot ce ar putea să vină asupra noastră. Nu pasivi, ci eroici. Nu nepăsători, omorând în noi simțirea în sensul budist, ci cu vie participare la tot ce va veni.

Energiei naționale care se înflăcărează pe zi ce trece, preoțimea îi

Misionarismul preotului în străjerie

Misionarism înseamnă activitate stăruitoare de-a lăși și întări credința în Dumnezeu și a crea în suflet un mai mare devotament pentru idealurile superioare ale vieții.

Misionar, în înțelesul larg al cuvântului, este orice căutător de drumuri pentru mântuirea lui și a celor din jurul său. Dar misiunea este o poruncă dumnezească pentru orice slujitor al altarului, căruia i se încredințează odată cu primirea harului.

De câte ori apar în câmpul pastoralii sale năzuniți sau instituții care cheamă la o viață nouă, el trebuie să fie prezent și — plin de încredere în puterea darului ce i s'a dat — să îndrume noul ritm al vieții în alvia adevărilor creștine.

În viața noastră națională, nedespărțită de viața religioasă, au apărut asemenea chemări de renaștere, chemări care s'au concretizat în instituții menite să dea un nou impuls vieții românești. Asemenea instituții sânt: *Căminul Cultural și Straja Țării*.

În coloanele acestui ziar s'au scris articole și călduroase chemări către preoțime de-a lua în mâinile ei conducerea Căminelor Culturale și de-a pune din duhul bisericii ortodoxe în îndrumarea și spiritul lor. Acestea au pornit din conștiința vie că biserica noastră e chemată și în viitor să fie însoțitoarea neamului.

În rândurile care urmează vom vorbi despre: activitatea preotului în străjerie. Dela început trebuie să remarcăm că, deși străjeria este o școală nouă, mai bine zis un ritm nou de viață între tineri și bătrâni, totuși acest ritm de renaștere a generațiilor nu a ieșit din alvia bogată a tradiției și se călăuzește din comoara ei.

Între idealul și principiile străjeriei și între misiunea bisericii în lume sânt multe puncte comune și o desăvârșită armonie.

Iată în rezumat scopul străjeriei formulat de însuși ctitorul ei, *M. Sa Regele*:

1. *De-a forma un tineret cu credință în Cel ce a făcut lumea, și hotărât de-a-i împlini voia, devotat Bisericii strămoșești, ocrotitoarea, păzitoarea și păstrătoarea sufletului românesc;*

2. *De-a forma un tineret cu înțelegere adâncă pentru trecutul neamului, mândru de creațiile și gloria lui, legat cu toată ființa de pământul străbun;*

3. *De-a desvolta în acest tineret iubirea de muncă, sfințenia ei, spiritul de jertfă și de sacrificiu;*

va da nu numai o «legătură cu pământul», ci una cu un izvor și mai adânc decât vitalitatea pământească. Căci numai de va fi o energie creștină, un eroism sfânt, va putea dura mai mult decât cele mai durabile lucruri pământești și energii omenești.

Preoțimii îi revine rolul principal în pregătirea sufletelor pentru vremurile de azi și de mâine. Să pornească cu toată puterea la această lucrare.

D. STĂNILOAE

4. *De-a crea în mijlocul acestui tineret, asaltat de atâtea ispite și ros de atâtea racile, un climat moral, desvoltând din ce în ce mai mult primatul spiritului.*

De nimeni nu poate fi îndrumat mai bine tineretul spre acest scop de cât de slujitorul lui Dumnezeu, și ajungerea oricărui din aceste scopuri înseamnă cucerirea tineretului pentru împărăția lui Dumnezeu.

Tot așa de aproape de concepția ortodoxă despre lume sânt și principiile după care se călăuzește străjeria.

Impotriva individualismului anarhic străjeria urmărește solidarismul. Această concepție nu ni se pare contrară spiritului bisericii noastre. Biserica — ea însăși o societate — îl socotește pe individ legat organic de ceilalți membri din sânul ei. Fiecare sântem un mădular al bisericii, și dacă un mădular suferă, suferă întreg organismul. Numai că, acest solidarism trebuie îndrumat spre virtute și adevăr, altfel devine turmă mânăta de patimi. De aceea este stăruitor chemat preotul să formeze în solidarismul străjeresc atmosfera spirituală prielnică virtuții. S'ar putea spune că aceasta o poate face și altcineva, afară de preot? În nici un caz nu. Pentru că această atmosferă trebuie stropită cât mai des cu mireasma darului lui Dumnezeu. Virtutea nu e numai rezultatul unor strădani omeștești spre bine, nu e destul numai să o înveți, ci ea rezultă din conlucrarea acestor năzuinți cu puterea lui Dumnezeu, care se comunică prin sfințele taine, săvârșite de preot.

Precum aerul pe care îl respirăm și ne întreține viața, ori din câte elemente s'ar compune, dacă îi lipsește oxigenul, nu mai e bun ci stricacios; tot așa climatul unei vieți virtuoză nu se poate menține fără ajutorul lui Dumnezeu. Oxigenul întreține arderea în organism, preotul este chemat să întrețină în mijlocul tineretului, din școală sau tabără, prezența permanentă a lui Dumnezeu în viața lor.

Între umanitarism și naționalism, curente care își flutură steagul pe întreg rotocolul pământului, — străjeria s'a fixat pentru *naționalism*. Tineretul român a fost scos din cadrele cercetășiei tocmai pentru că aceasta era prea aplecată — spre umanitarism sau spre internaționalism.

Ori această atașare a tineretului de neam, această cultivare a sentimentului național, biserica ortodoxă, fără să-și calce o normă, nu poate decât să o binecuvinteze, așa precum l-a legănat la naștere și l-a ocrotit în vremuri de restiște, (vezi documentata carte a Păr. Dr. D. Stăniloae: „Românism și Ortodoxie”).

Deasemenea Biserica nu se poate decât bucura de spiritul de disciplină și ideea de autoritate în care „Straja Țării” îndrumă tineretul. Dar și aici are preotul rol. El va trebui să creeze mai ales disciplina interioară, sufletească, care este izvorul disciplinei din afară.

Din cele de până acum se vede că nimic nu este împotriva activității preotului în străjerie; din contră, prezența lui în mijlocul tinerimii e necesară.

Mai e un motiv pentru misionarismul preotului în străjerie, care poate fi privită ca o instituție binefăcătoare pentru biserică. Prin ea biserica este chemată în mijlocul tineretului său.

Străjeria este un instrument bine venit în mâna Bisericii pentru încreștinarea tineretului, și ar fi o greșală să pierdem acest mijloc de încreștinare. Străjeria oferă preotului prilejuri de-a sta de vorbă cu copilul de azi și a-și forma pe credinciosul de mâine.

II

Să vedem câteva din prilejurile oferite de străjerie pentru pastorație. Numărul lor însă, nu este numai cel înșirat de noi aici, ci atârnă de râvna pe care preotul o pune în lucrarea de înduhovnicire a tineretului. El le poate găsi cât mai multe. În general, câmpul activității preotului în străjerie se poate împărți în trei sectoare: 1. în școală, 2. în biserică, și 3. în parohie, propriu zis.

1. Străjeria, fiind creată pentru tineret, e nedespărțită de școală. Dacă până acum preotul, atât în școala primară, cât și în cea secundară, avea un timp extrem de limitat pentru educația religioasă, — prin străjerie el are prilejuri mai numeroase să-și desăvârșască această educație, în școală.

Cel dintâi prilej îl oferă ridicarea drapelului, care se face la fiecare început de săptămână. În programul acestei solemnități sânt două momente menite să trezească sentimentul religios: întâi e cântarea rugăciunii «*Tatăl nostru*», al doilea, interpretarea textului din biblie.

Este îndeobște cunoscut efectul rugăciunii cântate asupra sufletului omenesc, ca să nu mai fie nevoie să stăruim aici asupra lui. Ne vom opri asupra textului biblic. Rostul acestui „text” nu este numai să familiarizeze pe străjeri cu Sf. Scriptură, ci să trezească și întărească sentimentul de dependență față de Dumnezeu; să învețe pe tânăr, că noi nu trăim numai pentru viața de aici, cu cerințele ei, ci ne e dată de Dumnezeu pentruca prin credința și munca noastră să ne câștigăm mântuirea, încununându-ne viața cu virtutea.

Calea mântuirii e plină de abnegație și jertfe, dar e frumoasă, — și numai umblând tânărul pe ea, își poate dezvolta armonie facultățile sale.

Acest „text”, deși are o durată limitată de 5 minute, totuși prin el se pot da îndrumări folositoare pentru suflet. Bine alese, explicate cu suflet și credință, sânt tot atâtea chemări cerești, adresate tineretului la început de săptămână. Până acum nu avem o carte, așa cum ne-ar trebui, cu astfel de „texte”.

Până la apariția unei cărți bogate în asemenea cuprins, C. preoți pot folosi minunatele pilde adunate de I. P. Sf. Mitropolit Nicolae în cartea: „*Veniți la mine*”. Sânt 51 de pilde și învățături, și de fiecare se poate lega un îndemn către inima copiilor. De bun folos sânt și istorioarele morale adunate de P. S. Irineu Mihălcescu și E. Vasilescu în cele două volume din: „*Educația morală prin lecturi*”.

În legătură cu „textul biblic”, să nu uităm că acest „text” poate deveni ușor o sabie cu două tăișuri. Făcut slab, greoi și nepregătit, în loc să trezească iubirea și credința în Dumnezeu dă loc plictisului și indiferenței față de adevărurile creștine.

De aceea el trebuie ținut totdeauna de preot bine pregătit. Ea devărat că „*Straja Țării*” nu obligă la aceasta, dar preotul nu poate lipsi. Biserica ortodoxă e pentru lăptirea bibliei în popor, dar nu pentru interpretarea ei din partea oricui.

Bunăoară, am auzit explicându-se fericirea întâi în sensul că sânt fericiți cei simpli, fără multă învățătură, că aceia sânt fără griji. Desigur, bietul om, n'a făcut-o intenționat. A auzit de atâtea ori zeflemisindu-se cuvintele Scripturii: «*săraci cu duhul*», în acest sens, și le-a luat de bune. Iată de ce socot, că preotul, nici chiar cel dela sat, nu poate lipsi dela această datorie. E bine ca încă dela începutul anului orele de religie să se pună Luni dimineața, ca preotul să fie și la textul biblic.

Un al doilea prilej de activitate, oferit de străjerie în școală, este ziua de Joi. În

această zi dela ora 10—1 se fac diferite lucrări libere cu străjerii. În cadrul acestor ore, preotul poate cere în fiecare Joi o oră pentru educația religioasă. Câte gânduri și îndemnuri bune nu se pot da copiilor în această oră! Citiri biblice sau un cor religios, care să dea răspunsurile la liturgie. Prin aceasta leagă de pe acum copiii de biserică și formează în ei acea deprindere frumoasă, după care creștinul adevărat nu se simte bine când nu merge în vreo Duminică la biserică. În această oră săptămânală se pot zămisli multe gânduri frumoase în viața tineretului.

2. Activitatea preotului în cadrul străjeriei o poate face și în biserică. Trebuie să ne bucurăm că, dacă unii învățători mai făceau uitată datoria de-a aduce copiii la biserică, străjeria îi obligă să nu o mai uite. Străjerii pot da răspunsurile la sfânta liturgie și după ei vor cânta și credincioșii. E cu totul altul farmecul, dar și folosul sufletesc al unei slujbe, la care iau parte activă toți credincioșii. În biserică preotul poate potrivi predica pentru străjeri, măcar odată pe lună. Și poate îndemna la inițiative frumoase: împodobirea bisericii, îngrijirea cimitirului și înfrumusețarea morimintelor.

3. Tot ceea ce a îndemnat în școală și biserică, poate trece în faptă prin străjeri în parohie. Aici preotul își poate completa minunat activitatea pastorală prin aplicări practice religioase. E mare lucru să ai în mână, sub ascultarea ta părintească, tineretul satului. Cu el poți porni mai repede la realizarea înfăptuirilor creștine. Educația religioasă în străjerie nu trebuie să rămână numai la educația sentimentului religios, numai la vorbe, la o religiozitate în gând, ci trebuie să trecem la religiozitatea activă. Să nu învățăm copiii numai să compătimizească pe cei săraci, ci să-i deprindem cu ajutorarea lor. Și sânt atâtea din aceste prilejuri. Pe alocurea lucru a început. Prin grija materială a străjerilor s'au botezat și îmbrăcat mulți copii săraci. Aici preotul trebuie să intervină cu lămuririle necesare. Nu stolul botează, nici toți străjerii sau doi trei sânt nași și țin pruncul la botez, ci numai unul și acesta să fie comandant sau comandantă. Va trebui să păstrăm caracterul de părinte sufletesc al nașului, responsabil, îndată după părinți, de îndrumarea sufletească a noului creștin. De aceea nu poate fi naș o instituție sau o colectivitate, prin faptul că suportă mai ușor cheltuielile materiale. Totul trebuie săvârșit în spiritul bisericii ortodoxe. Sânt atâtea slujbe, care

apelează la solidarismul creștin în suferințe. Așa este taina maslului, în care prin obolul și participarea străjerilor se poate săvârși această taină la atâți suferinzi săraci, pentru care nu umblă nimeni să strângă ajutor de prin sat. Sau e unul din străjeri bolnav ori părintii unuia mai sărac, atunci străjerii pot fi rânduiți prin grija preotului în așa fel, încât să nu lipsească din casa aceea în fiecare zi razele mîlei creștine.

Încă ceva de preț mai poate face preotul prin străjerie. În comoara tradiției noastre sânt atâtea produse cu caracter religios. Aceste poezii religioase, colinde, orații și obiceiuri la sărbători, încep tot mai mult să dispară. Bătrânii nu le mai spun copiilor la gura sobei, tineretul se leagă de obiceiurile orășenăști. E un prilej bine venit, ca cele vechi să fie reînviolate și păstrate.

Pentru a ști tot ce preotul e chemat să facă în străjerie, spre a sistematiza lucrarea lui duhovnicească în mijlocul tineretului, e necesară o constătuire a tuturor preoților străjeriți. În acest congres se poate discuta, din multe laturi, problema educației religioase și a activității în străjerie.

În acel congres s'ar putea lua inițiativa editării unei reviste creștine, cu material bogat pentru tineret. Această revistă ar putea apărea prin serviciul de propagandă al „*Străjii Țării*” săptămânal sau bilunar.

Revine preoțimii datoria și meritul ca în noua îndrumare a tineretului educația religioasă și morală să fie pe primul plan.

Pr. Vasile Coman

Nr. 9502/1939

Concurs

La școala normală de băieți „*Andrei Șaguna*” din Sibiu, a devenit vacantă catedra de limba română și limba latină curs inferior. Pentru suplinirea acestei catedre în cursul anului școlar 1939—40 se publică concurs. Candidații cari doresc să ocupe prin suplinire această catedră, vor înainta Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu, cererea însoțită de actele necesare, până la data de 5 Septembrie a. c.

Sibiu, din ședința secției școlare a Consiliului arhiepiscopesc dela 21 August 1939.

Consiliul arhiepiscopesc

* FOIȘOARA *

Confirmațiunea în Biserica anglicană

O binevoitoare invitație a P. S. Sale Dr. Rupert Maunsly, episcopul asistent al Bradfordului, mi-a oferit bunul prilej de a asista la celebrarea sărbătorească a tainei Confirmațiunii în Biserica anglicană.

Se știe că în această Biserică taina Confirmațiunii nu se administrează copiilor îndată după botez, ci este amânată până la vârsta discrețiunii, adică 12—14 ani (Vezi: Belton: *A Manual for Confessors*, Londra, 1931, pag. 212). Despărțită cu totul de botez, confirmațiunea primește un caracter pur pedagogic, rostul ei sacramental fiind mult, foarte mult umbrat. În acest sens *Prayer-Book-ul* la capitolul „*Rânduiala confirmațiunii*” precizează, că această taină se împărtășește numai acelor copii, cari — după ce au fost învățați — pot să rostească Crezul, *Tatăl Nostru* și cele *Zece porunci*, reînviind, ratificând și confirmând persona ceea ce nași în numele lor au făgăduit la botez. Dela această ratificare sau confirmare se trage și numele tainei de confirmațiune.

Materia tainei este simpla impunere a mânilor; mirul nu se întrebuintează.

Ministrul tainei este întotdeauna și exclusiv episcopul, preotul neavând dreptul să administreze această taină nici prin delegație.

Forma tainei este o rugăciune pe care o redăm mai jos.

Până la confirmațiune copiii nu sânt aduși la sfânta împărtășanie, primul lor contact cu sfântul Potir având loc abia după primirea acestei taine, (Vezi: *Doctrine in The Church of England*, Londra, 1938, pag. 189).

Ziua fixată pentru confirmațiune, este zi de mare sărbătoare. Copiii din două, trei, sau mai multe parohii, atingând numărul de două sau chiar trei sute, sânt aduși la biserica la care are să vină episcopul pentru a le împărtăși taina întăririi în credința botezului. Îmbrăcați în haine de prăznuire, — fetițele în rochițe și voaluri albe — copiii, în prezența părinților și a nașilor, în cadrul unor frumoase ceremonii, primesc, după ce au repetat votul botezului, episcopala impunere a mânilor.

Pentru a arăta cititorilor noștri cum se administrează această taină în Biserica anglicană, dăm mai jos întregul serviciu, întrucât nu-i prea lung. Câteva imnuri executate de orgă, constituie începutul propriu zis al slujbei. Urmează apoi aducerea cu multă solemnitate a episcopului de către coriști și preoți, dela sacristier (diacônar) la altarul principal, timp în care întreaga biserică întonează imnul 627, impresionant prin grăvitatea melodiei lui. După aceasta, un preot designat de episcop, dă citire următoarei adrese: „În scopul ca, Confirmațiunea să poată fi administrată în mod cât mai edificator pentru celce o va primi, Biserica a găsit bine

Renaște Maramureșul...

După o așteptare grea și îndelungată, dar plină de nădejde și credință, Maramureșul descălecătorilor de țară, Maramureșul cel năpădit de streini, începe să renască. Sărăcit și vlăguit de toți dușmanii acestui neam — dealungul veacurilor, — iată că prin voia lui Dumnezeu și a oamenilor el începe să reînvie prin instituția sa fundamentală, prin maica sa „duhovnicească și apostolească biserică”.

Învierea bisericii noastre ortodoxe din Maramureș, după o amorțelă asemenea cu moartea, de aproape 200 de ani, se datorește în primul rând, Majestății Sale Regelui nostru Carol II.

Prin reînființarea episcopiei ortodoxe a Maramureșului și prin așezarea în scaunul vlădicesc a vrednicului vlădică Vasile Stan, Majestatea Sa a făcut maramurășenilor un dar de mare însemnătate națională. Reînvierea episcopiei ortodoxe a Maramureșului însemnează o hotărâtoare afirmare a drepturilor noastre etnice, o întărire sufletească și morală și o puternică statornicie a neștirbirii fruntariilor noastre, la nord-vestul țării.

Românii maramurășeni sânt conștienți de acest lucru și văd în persoana P. Sf. Vasile un trimis al lui Dumnezeu și un sol al Regelui, care coboară printre ei să le tămăduiască — „toată boala și toată neputința”.

Cu ocazia numeroaselor vizitațiuni canonice pe cari iubitul ierarh le-a făcut vara aceasta, nu odată am văzut ochii românilor maramurășeni umeziți de lacrimile bucuriei — la primirea „mântuitorului lor”.

Odată coborât printre acești oameni buii, urmași ai marilor vovezi, par'că nu te mai poți smulge din mijlocul lor. Lacrimile lor devin lacrimile tale și bucuriile lor, bucuriile tale... Deaceia, — vlădicul iubitor de neam — nu cunoaște oboseala în lupta ce-o duce pentru renașterea morală și națională a blândului popor maramurășan.

Iată-l pe Valea Vișeuului în cercetarea fiilor săi duhovnicești. Câte flori și câte lacrimi de bucurie și nădejde cad la picioarele P. S. Sale. Toate-l impresionează, și-i dau mai multă tărie în lupta pentru renașterea națională a neamului românesc de pe aceste plaiuri.

să dispună ca numai acela să fie confirmat care poate să rostească Crezul, *Tatăl Nostru* și cele *Zece porunci*, și să răspundă la alte câteva întrebări, așa cum sânt ele formulate în catehismul cel scurt. În scopul ca acei copii, — cari au ajuns la vârsta discrețiunii și după ce au învățat ceea ce nași și nașele lor au făgăduit pentru ei la botez, — să poată ei înșiși, cu propria lor gură și consimțământ, în mod public, înaintea bisericii, să ratifice și confirme aceeași; și deasemenea să promită că prin grația lui Dumnezeu se vor silii întotdeauna să observe cu credință acele lucruri, așa cum prin propria lor mărturisire au consimțit”. Urmează predica episcopului. După predica episcopul pune copiilor următoarea întrebare: „*Reînviți voi aici, în fața lui Dumnezeu și a acestei adunări, făgăduința solemnă și votul care a fost făcut în numele vostru la botezul vostru, ratificând și confirmând aceeași voi înșivă, mărturisind că vă obligați a crede și a face toate acele lucruri pe cari nași și nașele voastre le-au făgăduit pentru voi atunci?*”

Copiii: Da.
Episcopul: „Ajutorul nostru este numele Domnului”.

Copiii: „Care a făcut Cerul și pământul”.
Episcopul: „Fie numele Domnului binecuvântat”.

Copiii: „De acum și până în veac”.
Episc.: „Doamne, auzi rugăciunile noastre”.
Copiii: „Și ascultă strigarea noastră”.
Episcopul: „Să ne rugăm”.

„Atotputernice și Veșnice Dumnezeu, Care ai binevoit să renaști pe acești

Iată-l mai departe în ținutul Sătmăruului, cercetând bisericile ortodoxe din comunele: Fânațe, Ciocotș, Trestia, Lăschia, Făurești și Plopiș. Credincioșii au încununat cu flori, verdeață și imnuri de slavă calea ierarhului, pe a cărui față, iluminată de blândețe arhipăstorească, se citește mândria credinței unui neam desrobât prin statornicia sufletului său. Marele ierarh este primit cu flori și cu lacrimi de bucurie nu numai de către românii ortodocși, dar și de românii uniți cari — prin vițregia vremurilor — au căzut dela dreapta credință — a bisericii noastre strămoșești. El e primit cu bucurie de toți românii, fiindcă e al tuturor. Deaceea curg maramurășenii de pe toate văile să soarbă învățătura cea bună de pe buzele vlădicului lor. Dar iată și acesta le aduce cea mai aleasă floare din cer și de pe pământ, — floarea dragostei creștine — moștenită dela Mântuitorul Hristos.

Frunțile maramurășenilor se înseminează... Cine le-a mai vorbit lor cu atâta căldură și convingere? Toți ierarhii de altă dată: Pahomie, esarhul din 1931, Simlon sălăgeanul și Ilarie, Ioanichie al Belgradului cel cu jurisdicția întinsă până aici, Eftimie și Serghe, veniți pe aceste plaiuri din vatra mănăstirii Tismana, episcopul de viță nobilă Iosif Stoica și Dosoftei al II-lea. Dușmanii neamului românesc au închis gurile acestor apostoli ai nației, și nimeni n'a mai grăit maramurășenilor astfel vreo 200 ani.

Dar firul istoriei, rupt odinioară de dușmanii neamului românesc, l-a înodat înțeleptul nostru Suveran. Biserica neamului, cu fruntea nimbă de aureola unei mucenicii de veacuri, se întoarce pentru totdeauna la ale sale și întru ale sale.

Români maramurășeni, renașterea națională a voastră se face de acum sub cel mai bun augur al reînviatului episcopii ortodoxe a strămoșilor noștri.

Pr. Iosif Țint

Binele e'n sine turn de aur greu,

Pe a cărui scară sui la Dumnezeu...

«Măine» poate n'chee zilele-ți puține:

Deci, te'ntreabă: astăzi ai făcut vre-un bine?

VASILE MILITARU

La mormântul văd. preotese D. Nistor

În ziua de 13 August a. c. s'a stins din viață în Sibiu la fiul său Virgil, consilier arhiepiscopesc, presbitera Elena Dionisie Nistor.

Rămășițele sale pământești au fost transportate la Araci-Arpătac, Treiscaune, localitate în care și-a dovedit vrednicia și puterea sa de muncă, alături de soțul său, pentru binele obștesc.

S'a născut în anul 1861 la Galați. Tatăl său era comerciantul V. Stanciu, iar mama sa era descendentă din renumita familie de preoți: Petric din Râșnov, care a condus timp de 400 de ani parohia. Unchiul său, Ioan Petric, a fost vestitul protopop al Brașovului și administrator al jud. Treiscaune.

Căsătorită cu tânărul Dionisie Nistor din Porumbac, învățător în Herman, ajunge preoteasă în Arpătac. După o conviețuire de 21 de ani, rămâne văduvă în 1901.

A fost soție devotată și model de viețuire creștinească, virtuți însușite în casa unchiului său, Alexe Verzea, altă familie ilustră de preoți a Săcelor Brașovului.

A contribuit la ridicarea falnicei biserici din mijlocul satului, pe terenul achiziționat cu grele sacrificii. Icoanele de pe sfântul altar au fost pictate de vestitul pictor Mișu Pop și a fost sfințită în anul 1882. În această operă monumentală au avut și prețiosul concurs al familiilor citite: D. Cioflec și Ioan Colțescu.

Văd. Elena Nistor, rămasă văduvă cu 8 copii minori, dintre cari 5 erau la școli secundare în Brașov, a stimulat energia fiilor săi și a augmentat spiritul de jertfă al fiicelor sale, prin exemplul viețuirii sale.

A suportat totul cu resemnarea mucenicilor și a sperat în bine, adevăr și dreptate.

N'a cruțat nimic în năzuința sa de mai bine.

Ca preoteasă a fost modelul viu al faptelor caritative. A șters lacrimi și a descrescut fruți; a mângâiat pe năpăstuiți și a alinat pe cei cu grele dureri.

Un punct culminant al suferinții sale a fost întemnițarea sa și a fiicel sale Cornelia, la Brașov, în anul 1916. În fața Tribunalului din Tg.-Mureș s'a înfățișat cu demnitate și mândrie națională. Eliberată, a devenit misionară a vrerilor românești.

Înmormântarea i s'a făcut în ziua de 15 August, în prezența satului întreg, a a familiei și autorităților.

stru Iisus Hristos, care împreună cu Tine și cu Duhul sfânt, veșnic un singur Dumnezeu, stăpânește acum și în veci. Amin".

Imnul 676.

Apoi episc.: „Atotputernice, Doamne, îngăduie-ne a Te ruga cu umilință, să ne îndrumi, să ne sfințești și să ne conduci atât trupurile, cât și sufletele pe căile legilor Tale și spre faptele poruncilor Tale; ca prin atotputernicul Tău sprijin și prin Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, să putem dobândi viața veșnică. Amin". Urmează binecuvântarea de încheiere a slujbei:

„Binecuvântarea Atotputernicului Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, să fie cu noi și să rămână cu noi în veci. Amin".

Cu aceasta serviciul s'a terminat, taina s'a săvârșit, iar episcopul cu alaiul dela început este reconduc la sacristier, pentru a-și vedea de ale sale.

Mirfield-Anglia, 1939.

Pr. D. Veștemean

Meditații

Lepădarea de sine

„Cel ce vrea să vină după mine, să se lapede de sine, să-și la crucea sa și să vină după mine", (Mat. 16, 24).

Grele cuvinte și adânci în înțelesul lor.

Cine dorește altă viață în această lume și vrea să urmeze pe Mântuitorul cu adevărat, trebuie să se desfacă de toată deșertăciunea lumească ce înlănțue firea noastră ducându-o spre rătăcire și pierzare.

Lângă biserică, — la a cărei zidire a risipit energie și suflet și lângă mormântul soțului și fiului său, Dionisie, profesor la liceul A. Șaguna-Brașov, și mort la Comarno, se — adaugă și al său: *simbol al jertfei roditoare și al luptei biruitoare.*

Pentru a eterniza memoria acestor mari suflete, s'a inițiat un fond de caritate: «Preot Dionisie și Elena Nistor», cu destinația ajutorării văduvelor și copiilor săraci din comună. Fondul e format din donațiile benevole ale fiilor și nepoților, în sumă de 12.000 lei. Acest fond inițial se va augmenta în viitor din cotizațiile acestora, și a fost pus sub administrarea parohiei.

Cu acest prilej, în cadrul unei ședințe ținute în localul școlii primare, s'a fixat de fiii intelectuali ai satului, aflători în comună, ca în fiecare an în ziua de 15 Aug. să se țină o întrunire generală a celor peste 100 de intelectuali ai acestei comune, sub înaltul patronaj al P. S. Sale Episcopului Nicolae Colan al Clujului, ca în cadrul Serviciului social să dea fiecare contribuția sa morală și materială în opera de ridicare economică a satului și păstrare a tradițiilor și datinilor strămoșești. — *Coresp.*

Nr. 8093/939.

Notificare oficială

Școala de cântăreți bisericești din Sibiu, înființată în anul 1927, a Arhiepiscopiei ortodoxe de Alba-Iulia și Sibiu, are menirea să dea Bisericii noastre cântăreți pricepuți, conducători de coruri sătești și credincioși luminați.

În afară de cântarea bisericească, elevii ei au primit educație religioasă îngrijită și au avut prilejul să deprindă câte o îndeletnicire practică. Programul școlii prevede cursuri de albinărit, pomărit, de tâmplărie ș. a.

Cu începerea noului an școlar, școala de cântăreți din Sibiu se recomandă din nou fiilor de credincioși, cari doresc să-și creeze o carieră liniștită, o viață frumoasă și pusă întregă în slujba mării lui Dumnezeu.

Tinerii, cari doresc să fie primiți în această școală pentru anul școlar 1939/40, își vor înainta până la 20 Septembrie cererile lor «Direcțiunii Școlii de cântăreți din Sibiu», însoțite de documentele următoare:

1. Carte de botez și certificat de naștere,
2. Certificat școlar (cel puțin 4 clase primare)

Desfătări, patimi, cugete viclene și fapte rele, sânt tot atâtea cătușe pentru sufletul nostru, ținându-l de țărnul ispititor al lumii vremelnice. Ele ne taie avântul spre înălțimile cerești și ne fac neputincioși în ridicarea spre Dumnezeu.

Alipirea de această scurtă viață, lăcomia după un trai „fericit", mărirea lumești, satisfacerea poftelor, sânt pietrile de poticnire în drumul nostru spre Tine, Mântuitorule.

Nori întunecați acoper adese ochii noștri, vuet asurzitoare ne copleșesc, ca să Te pierdem din vedere și să nu mai auzim glasul Tău, Învățătorule...

Lepădarea de sine cere să fim mereu gata de a ne jertfi.

Grea este crucea aceasta unde avem să răstignim pe omul cel vechi, — dar ce dulce devine ea, când însuș Domnul Hristos se pleacă neputinții noastre ajutându-ne să purtăm crucea.

Ce roade pline de cuvântare cresc în sufletul nostru. Crinii împăcării, ca într'o pajște lucrată de Stăpânul tuturor, răspândesc mireasmă în jurul nostru.

Cătă întremătoare pace și dragoste față de Dumnezeu, și de aproapele, și liniște în mijlocul celor mai crâncene clipe de primejdii... sânt legate de cel deslipit de sine și urmând pe Domnul!

Icoana vieții unui astfel de creștin e pildă vie tuturor acelor cari vor să urmeze pe drumul crucii în viața pământească.

Tu, Doamne, descătușează ne din obezile Saanei și ne însoțește pe drumul acesta, ca să ne purtăm crucea cu dragoste de Tine și cu nădejde în bunătățile făgăduite celor ce Te urmează până la capăt.

Pr. Viorel Ogradă

3. Certificat de moralitate și recomandare dela parohul local,

4. Certificat medical, dovedind că solicitantul nu suferă de boli contagioase și că nu are nici alte defecte corporale.

În această școală se primesc numai fiii ai Bisericii noastre, în etate de 15 ani împliniți dar nu trecuți de 20 ani și cari reușesc la examenul de primire. Acest examen se va ține în zilele de 2—3 Octomvrie.

Elevii primiți vor aduce cu ei: două rânduri de schimburi, haine de pat: străjăc, saltea, țol, perină, cuvertură albă pe pat, 2 ștergere (fiind la toate cusute literile inițiale ale numelui), cuțit, furculiță, lingură și o ceașcă pentru ceai, precum și un costum național care va servi de uniformă școlară.

Toți elevii vor locui în internatul școlii. Taxa de întreținere este de Lei 8000 anual plătit în trei rate: rata primă de Lei 3000 la înscriere, rata a doua de Lei 3000 la Crăciun, iar a treia de Lei 2000 la Paști.

Cursurile vor începe la 4 Octomvrie ora 8 a. m. a. c. și vor dura doi ani de teorie și unul de practică.

După absolvirea școlii se eliberează diploma de cântăreț bisericesc. Pe baza acestei diplome cântăreții bisericești vor fi retribuiți din bugetul statului cu un salariu lunar fix.

Această măsură s'a pus în aplicare pentru o parte din absolvenții școlii cu 1 Aprilie 1937. Pe lângă aceasta cântăreții vor avea uzufructul sesiunii cantonale, obținută din reforma agrară.

Onorata preoțime e poftită a citi acest avis credincioșilor noștri în sfânta biserică în trei Dumineci consecutive și a îndemna părinții cu fii buni să și-i trimită la școala de cântăreți bisericești.

Pe lângă aceasta mai dispunem oficiilor parohiale spre știre și strictă conformare următoarele:

a) Parohiile cari angajează absolvenții ai Școlii de cântăreți din Sibiu, până la introducerea acestora în statele de salarizare, să le asigure din casieria parohială un salariu de 500 Lei lunar conform hotărârii Adunării eparhiale din 1933 emisă de Noi cu Nr. 6621/933.

b) Cântăreții cu diplome dela Școala de cântăreți din Sibiu să fie angajați pe lângă cei bătrâni calificați din parohiile noastre, Consiliul parohial având obligația să le asigure jumătate din uzufructul sesiunii și jumătate din toate venitele cantonale.

c) Cântăreții cu diplome dela Școala de cântăreți angajați în parohii cu cântăreți necalificați să se bucure de dreptul de-a ocupa strana dreaptă având consiliul parohial îndatorirea a le asigura două din trei părți a sesiunii și venitelor cantonale.

Posturile de cântăreți devenite vacante nu se vor mai putea întregi decât cu absolvenții ai Școlii de cântăreți.

Parohiile noastre cari dispun de mijloace materiale, într'o măsură săraci dornici de a ajunge cântăreți bisericești, sunt poftite a vota pe seama acestora taxele de întreținere la școală.

Sibiu, din ședința senatului bisericesc ținută la 6 Iulie 1939.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 224/1939

(62) 1—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante Bărsău, de clasa III-a, din protopopiatul Deveii, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salariu dela stat.
2. Locuință în natură, cu grădina.
3. 7 jugăre arător, sesiune parohială.
4. Folosința cimitirului.
5. 30 litri porumb smcurat, dela fiecare familie.
6. Venitele stolare obișnuite în tract.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Deveii în termenul indicat.

Candidații, după ce vor fi obținut dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc aprobarea cuvenită, se vor prezenta, cu încredințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în parohie spre a fi cunoscuți de parohieni.

Deva, la 17 Iulie 1939.

Oficiul protopopesc ortodox rom. al Deveii
Teofil Chiffa
protopop

Probleme-Recensii-Comentarii

Setea bogățiilor. — In vremea de astăzi, preocupată de bunuri materiale, când averea este socotită ca cea mai de căpetenie problemă a vieții, s'ar cădea cu atât mai vartos ca omul adânc cugetător să ia atitudine împotriva acestui curent. A combate, prin grai și în scris, meteahna atât de pronunțată la cei adulți, este lucru mai complicat; a o preveni însă, în sufletele tineresti, nu va fi, socotim, tocmai greu din cale afară.

Copilăria este, cum știm, epoca în care sufletul omenesc poate fi influențat cu multă ușurință.

De aceea Domnul nostru Iisus Hristos a spus cuvintele: „Lăsați copiii și nu-i opriți pe ei ca să vie la mine, că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor”, [Matei 19, 14].

Copiii sânt gata, în toată vremea, să adune hrană menită să le promoveze creșterea sufletească.

Tânărul bogat, a cărui întâlnire cu Mântuitorul ni-o descrie evanghelistul Matei (19, 16—26), era un om însetat de o creștere care să-i asigure fericirea veșnică. În căutarea vieții celei veșnice, tânărul s'a apropiat de Învățătorul, mărturisind cum din copilărie păzește poruncile, și totuși simte că-i lipsește ceva. Avea tânărul multe averi din pricina cărora de sufletul său nu se putea îngrijii; iar păzirea poruncilor era mai mult o deprinderea exterioară a unei legi.

Atunci Iisus i-a zis: „De voești să fii desăvârșit, du-te, vinde averea ta, dă-o săracilor și vei avea comoară în cer; după aceea vino și urmează-mă”.

Mântuitorul ni descoperă piedecă ce-i zăvoarește libertatea.

Exista la iudovi concepția că bogăția cuiva însemnează că este bun la Dumnezeu, și că având de toate își va mântui și sufletul; Domnul însă spune:

„Adevăr grăesc vouă, că un bogat anevoie va intra întru împărăția cerurilor”, [Matei 19, 23].

Averea nu o distincție pe care o dă Domnul aleșilor săi. Toți sfinții, începând cu apostolii Domnului, au fost săraci cari au muncit și au dăruit.

Aușia este adese mare obstacol în calea desăvârșirii. De aceea a zis Mântuitorul: „Nu vă adunați comori pe pământ, unde molia și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură”, [Matei 6, 19].

Belșugul aduce cu sine lăncezeala care secătuește dragostea pentru muncă; altora le dă o încredere oarbă de sine, și pentru toți el este dușmanul vieții sufletești.

Să căutăm a prezenta copiilor bogăția în lumina Evangheliei. Sânt multe istorioare care ne înlesnesc acest lucru. Să le prezentăm cu laude pe bogății cari sărăcesc de bună voie și își împărtășesc averile săracilor. Copiii bogăți să se deprindă cu dragoste pentru cei săraci și îndemânarea de a frânge în două bucata lor de pâine... Să-i deprindem la mici jerife, care le vor fi bucuriile ajutorării deaproapelui.

Ceeace ne prisosește, trebuie să fie administrat prin milostenie.

Sf. apostol Pavel ne sfătuiește: „Celor bogăți în veacul de acum poruncește-le să nu-și facă închipuiri tru-fașe, nici să-și pună nădejdea în bogăția cea nestatornică, ci întru Dumnezeu care ne dă, cu belșug, toate, spre îndulcirea noastră. Poruncește-le să facă ce e bine, să se învântească în fapte bune, să fie darnici, să fie cu inima largă”, [I. Timotei, 6, 17—18].

Să dăm copiilor prietenia lui Hristos și să-i ferim de prietenia cu bogățiile vremelnice.

viitor și câștigători făcându-se vieții celei adevărate”. — Pr. Gheorghe Șerbu.

Probleme dezbătute în Conferința mondială a tineretului creștin. — Înaintat din Amsterdam, dela Conferința tineretului creștin, — ținută între 24 Iulie și 2 August 1939, — dl *Const. R. Vasilescu*, secretarul Universității populare „N. Iorga”, a împărtășit auditorilor, în 12 l. c., în cadrul cursurilor acestei universități, experiențele dobândite la această conferință din Olanda. Dl Vasilescu arată, — [după „Neamul Românesc”] — că lucrările din secțiuni ale tineretului creștin s'au purtat în jurul următoarelor probleme:

Tineretul creștin în națiune și stat, Tineretul creștin și lumea națiunilor, Tineretul creștin și ordinea economică,

Tineretul creștin și chestiunea raselor, Căsătoria creștină și viața de familie,

Biserica: natura și misiunea ei în lume.

În afară de aceste probleme s'au mai discutat în secțiuni diferite texte biblice, care au contribuit deasemenea la lămurirea multor chestiuni importante. Conferențiarul spune că, fără îndoială, Conferința dela Amsterdam a oferit participanților bogate experiențe spirituale și a dat fiecăruia prilejul să-și aprofundeze și să-și fortifice credința personală.

Delegația studenților români a fost compusă din dnii: V. Moldovanu-Dunăre, Ispir și M. Apostolescu. Dl Moldovanu-Dunăre a prezentat un raport arătând viața universitară din România și situațiunea creiată studențimii prin noua organizare de stat. Dl Ispir a vorbit despre relațiunile tineretului universitar român cu celelalte state, precum și situațiunea studenților minoritari dela noi.

INFORMAȚIUNI

Știre personală. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* s'a reîntors Sâmbătă, 26 August a. c. la reședință, venind dela Karlsbad.

Monetă nouă metalică de 250 lei. S'a pus în circulație, pe ziua de 21 August 1939, o nouă monetă de argint de 250 lei, având pe avers efigia M. S. Regelui Carol II, ear pe revers stema mică a țării. Zimții monetei sânt înlocuiți cu inscripția gravată în adâncime: *Rege—Națiune—Muncă—Credință*. Atelierele monetăriei noastre naționale, deși implinesc abea trei ani de existență, au realizat o frumoasă — și foarte greu de imitat — monetă de argint, care este primită cu deplină încredere de public.

Măsură de prevedere. Societatea monumentelor istorice trimite o adresă tuturor eparhiilor din țară, cerând să se dispună ca toate cununele, rămase dela înmormântări, să fie duse în cimitir și lăsate pe mormintele respective.

Act de mulțămire. Prilej de mare bucurie ne a servit nouă, credincioșilor din parohia *Codlea*, protopopiatul Bran, marnimosul gest al dlui *Gh. Urdăreanu*, proprietarul fabricii „Industria lemnului” din localitate, dăruind bisericii un rând de odăjdii în valoare de 18.500 lei. Prin această generoasă faptă se face din nou proba, că din sufletul creștin de azi, tot n'a dispărut dragostea de așezămintele sfinte. Dumnezeu să răsplătească această nobilă faptă. — Pr. G. Fl. P.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 27 August 1939, va predica

părintele *Jacob Bozocă*; ear Marți 29 August (T. capului sf. Ioan) va predica părintele protopop *E. Cioran*.

Primăria municipiului Sibiu aduce la cunoștința celor interesați, că s'a acordat un ultim termen, până la data de 27 Octombrie 1939, pentru înscrierea în listele de naționalitate a locuitorilor din provinciile alipite. În consecință, până la termenul de mai sus toți cei interesați vor putea cere înscrierea în listele de naționalitate la primăria municipiului Sibiu, camera Nr. 26-a.

Poșta redacției

Pr. Gh. Ș. în S. S'a făcut cum ați dorit.

Nr. 303/1939 (66) 1—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Lupșa**, din protopopiatul „Oltul” Șercaia, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiunea parohială 10 jugăre fânaț și 9 jugăre pădure.
3. Una măsură bucate dela fiecare familie (jumătate grâu și jumătate cucuruz).
4. Venitele stolare stabilite de adunarea protopopească pentru întreg protopopiatul.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român „Oltul” Șercaia, jud. Făgăraș, în termenul arătat.

Le cererile de concurs se va anexa și concesiunea dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc Sibiu, că pot candida la această parohie.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserica, spre a fi cunoscuți de către parohieni, Șercaia, la 25 Iulie 1939.

Oficiul protopopesc ortodox român „Oltul” în înțelegere cu consiliul parohial.

G. Jocescu
ad. prot.

Nr. 1471/1939 (67) 1—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh din parohia de clasa a III-a **Lunca Călnicului**, protopopiatul Sf. Gheorghe, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiunea parohială de 10 jugăre arător de cl. II și III.
3. Stola obișnuită.

Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare și de încuviințarea Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc de-a concura, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Sf. Gheorghe în termenul dat.

Candidații se vor prezenta, pe lângă prealabila aprobare a oficiului protopopesc, într'o zi de Duminecă sau sârbătoare în parohie pentru a servi, a cânta și predica în biserică și pentru a fi cunoscuți de credincioși.

Sf. Gheorghe, 21 August 1939.
Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial

Aurel Nistor
protopop.

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțesti din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Nr. 362/1939

(65) 1—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Mănierău**, din protopopiatul Hunedoarei, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Locuință în natură.
2. 5 jugăre sesiune parohială fânaț.
3. Una măsură grâu dela fiecare familie.
4. Venitele stolare uzitate în parohie.
5. Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Hunedoarei în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererea de concurs și concesiunea dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, că pot candida la această parohie.

Candidații se vor prezenta cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni. Hunedoara, 6 August 1939.

Oficiul protopopesc ortodox român al Hunedoarei în înțelegere cu consiliul parohial.

Nicolae Suciu
protopop

Nr. 352/1936

(64) 1—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Nădăștia-superioară**, cu filia **Hășdat**, din protopopiatul Hunedoarei, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. 4 jug. 1316 st. p. sesiune parohială.
2. 15 litri grâu și 13 litri porumb dela fiecare fum.
3. Stola obișnuită.
4. Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Hunedoarei în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererea de concurs și concesiunea dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc că pot candida la această parohie.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni. Oficiul protopopesc ortodox român al Hunedoarei în înțelegere cu consiliul parohial. Hunedoara, 30 Iulie 1939.

Nicolae Suciu
protopop.

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul Telegraful Român

Nr. 225/1939

(63) 1—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clase III-a **Chergheș**, cu filia **Popești**, din protopopiatul Devei, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Locuință parohială nouă.
3. Folosința cimitirelor din materă și filie.

4. Sesiunea parohială: din materă 7 jugăre 268 st. p. și din filie 5 jug. 21 st. p.
5. Câte 24 litri grâu în materă și 24 litri porumb smicurat în filie de fiecare familie.

6. Stola obișnuită în tract.
Cererile de candidare și aprobarea cuvenită din partea Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termen oficiului protopopesc, iar concurenții se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a protopopului, în parohie spre a face cunoștință cu credincioșii.

Deva, la 18 Iulie 1939.
Oficiul protopopesc ortodox rom. al Devei

Teofil Chiffa
protopop